

दानिएलको पुस्तक - एक सय तीन नम्बर

अगमवाणीको उद्घाटन: अगमसूचक ढाँचाहरूको त्रिविध प्रयोगलाई बुझ्दै

Jeff Pippenger

2024-02-29

हामी भविष्यवाणीका त्रिविध प्रयोगहरूबारे विचार गर्दै आएका छौं। हामी यसो यस उद्देश्यले गर्दैछौं कि “अन्त्यको समय” मा १९८९ मा सोभियत संघको पतनसँगै प्रभुले दानियल ११ का अन्तिम छ पदहरू खोलेर प्रकट गर्नुहुँदा, परमेश्वरका जनहरूको त्यस पुस्ताको परीक्षा लिनका लागि “ज्ञानको वृद्धि” उत्पन्न भएको थियो भन्ने कुरा पहिचान गर्न सकियोस्।

अनि उहाँले भन्नुभयो, “हे दानियल, आफ्नो बाटो लाग; किनकि यी वचनहरू अन्त्यको समयसम्म बन्द गरिएका र मुद्राबद्ध गरिएका छन्। धेरैजना शुद्ध पारिनेछन्, सेता बनाइनेछन्, र परीक्षित गरिनेछन्; तर दुष्टहरूले दुष्टतापूर्वक नै गर्नेछन्; र दुष्टहरूमध्ये कसैले पनि बुझ्नेछैन; तर बुद्धिमानहरूले बुझ्नेछन्।” दानियल १२:९, १०।

जब यहूदाको कुलका सिंहले कुनै सत्यको मुहर खोलेदिनुहुन्छ, तब शैतानले त्यस सन्देशको प्रतिरोध गर्न काम गर्दछ। दानिएल ११ का ती अन्तिम पदहरूमा प्रकट गरिएका सत्यहरूको विरुद्ध प्रस्तुत गरिएको प्रतिरोधले ती पदहरूसँग सम्बन्धित सत्यहरूको अझ गहिरो अध्ययन गर्न बाध्य बनायो, ताकि प्रकट गरिएका सत्यहरूलाई कमजोर पार्न प्रस्ताव गरिएका त्रुटिहरूको विरुद्ध पवित्र पारिएको प्रतिरक्षा दृढतापूर्वक खडा रहोस्। त्यस विवादको बीचमा प्रकाशमा ल्याइएका सिद्धान्तहरूमध्ये एउटा भविष्यवाणीको त्रिविध अनुप्रयोग थियो। यो सुरुमा दानिएलको पुस्तकमा “the daily” ले केलाई जनाउँछ (मूर्तिपूजा), र “taking away of the daily” सँग सम्बन्धित सही इतिहास (५०८ ई.) के हो भन्ने विषयमा सही हुनु आवश्यक रहेको प्रसङ्गमा पहिचान गरिएको थियो।

भविष्यवाणीको रूपरेखाका रूपमा उजाड पार्ने तीन शक्तिहरूको पहिचानले, उजाड पार्ने पहिलो दुई शक्तिहरूलाई नै भविष्यवाणीको रूपरेखा मान्ने मिलरवादी रूपरेखासँग समानान्तर सम्बन्ध राख्यो, र “the daily” लाई मूर्तिपूजकवादको रूपमा मिलरवादी पहिचानले दानियल ११ का अन्तिम छ पदहरूसँग मेल खाने यस्तो इतिहास उपलब्ध गरायो, जसलाई सिस्टर ह्याइटले हुनुपर्ने भनी भन्नुभएको थियो। यसरी, सन् १९८९ मा अन्तको समयमा नखोलिएको ज्ञानको विरुद्ध गरिएको प्रतिरोधले, ज्ञान वृद्धि हुँदै जाँदा, अझ ठूलो ज्योति उत्पन्न गर्‍यो, र यसले तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनका लागि विशेष नियमहरू पनि पहिचान गर्‍यो, जुन विलियम मिलरद्वारा पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा सङ्कलित र प्रयोग गरिएका केही भविष्यवाणीसम्बन्धी नियमहरूको विकाससँग समानान्तर थिए।

हामीले तीन रोमको त्रिविध अनुप्रयोग, बेबिलोनका तीन पतनहरू, र तीन एलीयाहहरूबारे विचार गरिसकेका छौं, र अहिले हामी वाचाको दूतका लागि मार्ग तयार गर्ने तीन दूतहरूलाई सम्बोधन गरिरहेका छौं। हामीले तीन रोमहरू र बेबिलोनका तीन पतनहरूबीच घनिष्ठ अतिव्यापन र समानान्तरता पहिचान गरेका छौं, र साथै तीन एलीयाहहरू तथा मार्ग तयार गर्ने तीन दूतहरूसँग पनि निकट समानान्तरता देखाएका छौं। अन्तिम दिनहरूमा विलियम मिलर र Future for America दुवैले तेस्रो एलीयाह तथा मार्ग तयार गर्ने तेस्रो दूत दुवैको प्रतिनिधित्व गर्छन्। येशूले सधैं कुनै कुराको अन्त्यलाई त्यसै कुराको आरम्भद्वारा दृष्टान्त दिनुहुन्छ, र पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलन तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनसँग समानान्तर छ।

“परमेश्वरले प्रकाश १४ का सन्देशहरूलाई भविष्यवाणीको शृङ्खलामा तिनीहरूको स्थान दिनुभएको छ, र तिनीहरूको कार्य यस पृथ्वीको इतिहासको अन्त्य नहोउज्जेल रोकिनु हुँदैन। पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरू अझै पनि यस समयका लागि सत्य हुन्, र तिनीहरू यसपछि आउने सन्देशसँग समानान्तर रूपमा अघि बढ्नुपर्छ। तेस्रो स्वर्गदूतले आफ्नो चेतावनी उच्च स्वरमा घोषणा गर्दछ। ‘यी कुराहरूपछि,’ यहून्नाले भने, ‘मैले स्वर्गबाट अर्को स्वर्गदूत ओर्लेर आएको देखें, जससँग महान् अधिकार थियो, र पृथ्वी उसको महिमाले आलोकित भयो।’

यस प्रकाशनमा, ती तीनै सन्देशहरूको सम्पूर्ण ज्योति एकीकृत भएको छ।” The 1888 Materials, 803, 804.

पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतहरूको आन्दोलन विलियम मिलरको नेतृत्वमा थियो। सिस्टर ह्याइटले मिलरलाई “चयन गरिएको सन्देशवाहक” भनेर चिनाउनुहुन्छ।

“विलियम मिलरले शैतानको राज्यलाई विचलित गरिरहेका थिए, र त्यस महाशत्रुले सन्देशको प्रभावलाई निष्प्रभावी पार्ने मात्र होइन, सन्देशवाहक स्वयमूलाई नै नष्ट गर्ने प्रयत्न गर्‍यो।” Spirit of Prophecy, volume 4, 219.

उनले यो पनि संकेत गर्छिन् कि मिलरलाई एलियाह र यूहन्ना बप्तिस्मा दिने दुवैद्वारा पूर्वछायांकन गरिएको थियो।

“हजारौं मानिसहरू विलियम मिलरद्वारा प्रचार गरिएको सत्यलाई अङ्गाल्न अगुवाइ गरिए, र सन्देश घोषणा गर्न एलियाहको आत्मा र शक्तिमा परमेश्वरका सेवकहरू खडा गराइए। येशूका अग्रदूत यूहन्नाझैं, यस गम्भीर सन्देशको प्रचार गर्नेहरूले रूखको जराभै कुठार राख्न र मानिसहरूलाई पश्चात्तापयोग्य फलहरू फलाउन आह्वान गर्न आफूलाई बाध्य महसुस गरे।” Early Writings, 233.

येशूका अनुसार दोस्रो एलिया भएका बप्तिस्मा दिने यूहन्ना करारका सन्देशवाहकका लागि बाटो तयार पार्नुपर्ने पहिलो सन्देशवाहक पनि थिए। यसकारण, तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनसँग एउटा “चयन गरिएको सन्देशवाहक” हुनेछ भन्ने कुरा स्पष्ट हुन्छ। त्यो सन्देशवाहक एलिया, बप्तिस्मा दिने यूहन्ना, र विलियम मिलरद्वारा पूर्वछायित गरिएको हुनेछ। मिलरसँगसँगै ती दुई चयन गरिएका सन्देशवाहकहरूले प्रकाश अध्याय चौधका तीन स्वर्गदूतहरूको आन्दोलनको आरम्भ र अन्त्यलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र यसो गर्दा, तिनीहरूले संयुक्त रूपमा तेस्रो एलिया तथा करारका सन्देशवाहकका लागि बाटो तयार पार्नुपर्ने तेस्रो सन्देशवाहक—दुवैलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्।

आरम्भ वा अन्त्यका चुनिएका सन्देशवाहकमध्ये कुनै एकको सन्देशलाई अस्वीकार गर्नु मृत्यु हो, र Future for America को सन्देश “line upon line” को भविष्यवाणीसम्बन्धी प्रयोगमा आधारित छ, जुन पछिल्लो वर्षाको कार्यविधि हो। “line upon line” को प्रयोगद्वारा यो स्थापित हुन्छ कि मिलेराइट आन्दोलनले Future for America को आन्दोलनको प्रकाररूप प्रस्तुत गर्‍यो। मिलेराइट इतिहासको एउटा waymark भनेको “chosen messenger” विलियम मिलर हुन्। त्यस waymark लाई अस्वीकार गर्नु भनेको सन्देशलाई अस्वीकार गर्नु हो; यसरी एड्भेन्टवादको आरम्भ र अन्त्यद्वारा यो स्थापित हुन्छ कि सन्देशवाहकको अस्वीकार पनि सन्देशकै अस्वीकार हो, किनकि सन्देशले एक चुनिएको सन्देशवाहकलाई पहिचान गराउँछ। त्यसैले, सन्देशलाई अस्वीकार गर्नु भनेको सन्देशवाहकलाई अस्वीकार गर्नु हो, र यसको विपरीत पनि त्यस्तै हो। नर्तकविना नृत्य हुँदैन।

“म ख्रीष्टको पहिलो आगमनको घोषणातर्फ फेरि निर्देशित भएँ। येशूको मार्ग तयार पार्न यूहन्ना एलियाको आत्मा र शक्तिमा पठाइएका थिए। यूहन्नाको साक्षीलाई अस्वीकार गर्नेहरू येशूका शिक्षाबाट लाभान्वित भएनन्। उहाँको आगमनको पूर्वसूचना दिने सन्देशप्रति तिनीहरूको विरोधले तिनीहरूलाई यस्तो अवस्थामा पुर्‍यायो कि उहाँ मसीह हुनुहुन्थ्यो भन्ने सबैभन्दा प्रबल प्रमाणसमेत तिनीहरूले सजिलै ग्रहण गर्न सकेनन्। शैतानले यूहन्नाको सन्देश अस्वीकार गर्नेहरूलाई अझ अगाडि बढेर ख्रीष्टलाई अस्वीकार गर्न र क्रूसमा चढाउन प्रेरित गर्‍यो। यसो गर्दा तिनीहरूले आफूलाई यस्तो अवस्थामा राखे जहाँ तिनीहरूले पेन्टिकोस्टको दिनको त्यो आशिष् प्राप्त गर्न सकेनन्, जसले तिनीहरूलाई स्वर्गीय पवित्रस्थानमा प्रवेश गर्ने मार्ग सिकाउने थियो। मन्दिरको पर्दा च्यातिनुले यहूदी बलिदानहरू र विधिहरू अब उपरान्त स्वीकार गरिने छैनन् भन्ने देखायो। त्यो महान् बलिदान चढाइएको थियो र स्वीकार गरिएको थियो, र पेन्टिकोस्टको दिन अवतरित हुनुभएको पवित्र आत्माले चेलाहरूको मनलाई पार्थिव पवित्रस्थानबाट स्वर्गीय पवित्रस्थानतर्फ लग्नुभयो, जहाँ येशू आफ्नै रगतद्वारा प्रवेश गर्नुभएको थियो, ताकि उहाँले आफ्ना चेलाहरूमा आफ्नो प्रायश्चित्तका लाभहरू वर्षाउनुहोस्। तर यहूदीहरू पूर्ण अन्धकारमा छाडिए। तिनीहरूले उद्धारको योजनासम्बन्धी आफूले पाउन सक्ने सबै ज्योति गुमाए, र अझै पनि आफ्ना निष्फल बलिदानहरू र भेटीहरूमा भरोसा गरिरहे। स्वर्गीय पवित्रस्थानले पार्थिवको स्थान लिइसकेको थियो,

तापनि तिनीहरूलाई त्यस परिवर्तनको कुनै ज्ञान थिएन। त्यसकारण पवित्रस्थानमा ख्रीष्टको मध्यस्थताबाट तिनीहरूले कुनै लाभ पाउन सकेनन्।”

“धेरैले ख्रीष्टलाई अस्वीकार गरेर उहाँलाई क्रूसमा चढाउने यहूदीहरूको चालचलनलाई भयका साथ हेर्छन्; अनि उहाँमाथि गरिएको लज्जास्पद दुर्व्यवहारको इतिहास पढ्दा तिनीहरू आफूले उहाँलाई प्रेम गर्छौं, र पत्रुसले झैं उहाँलाई इन्कार गर्नेथिएनौं, वा यहूदीहरूले झैं उहाँलाई क्रूसमा चढाउनेथिएनौं भन्ने ठान्छन्। तर सबैका हृदयहरू पढ्नुहुने परमेश्वरले, तिनीहरूले येशूप्रति महसुस गरेको भनी दाबी गरेको प्रेमलाई परीक्षामा ल्याउनुभएको छ। पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशको स्वागत कस्तो हुन्छ भनी समस्त स्वर्गले अत्यन्त गहिरो चासोका साथ हेरेको थियो। तर येशूलाई प्रेम गर्छौं भनी दाबी गर्ने, र क्रूसको कथावृत्तान्त पढ्दा आँसु बगाउने धेरैले उहाँको आगमनको सुसमाचारको उपहास गरे। आनन्दका साथ सन्देश ग्रहण गर्नुको सट्टा, तिनीहरूले त्यसलाई भ्रम हो भनी घोषणा गरे। तिनीहरूले उहाँको प्रकट हुने आशा राख्नेहरूलाई घृणा गरे र तिनीहरूलाई मण्डलीहरूबाट बाहिर निकाले। पहिलो सन्देशलाई अस्वीकार गर्नेहरू दोस्रोबाट लाभान्वित हुन सकेनन्; न त तिनीहरू मध्यरात्रिको पुकारबाट लाभान्वित भए, जुन स्वर्गीय पवित्रस्थानको अतिपवित्र स्थानमा विश्वासद्वारा येशूसँग प्रवेश गर्न तिनीहरूलाई तयार पार्नका लागि थियो। अनि ती पहिलाका दुई सन्देशहरूलाई अस्वीकार गरेर, तिनीहरूले आफ्नो समझलाई यति अन्धकारमय बनाएका छन् कि अतिपवित्र स्थानतर्फ जाने मार्ग देखाउने तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशमा तिनीहरूले कुनै ज्योति देख्न सक्दैनन्। मैले देखें कि जसरी यहूदीहरूले येशूलाई क्रूसमा चढाए, त्यसरी नै नामधारी मण्डलीहरूले यी सन्देशहरूलाई क्रूसमा चढाएका छन्, र त्यसैले तिनीहरूलाई अतिपवित्र स्थानतर्फ जाने मार्गको कुनै ज्ञान छैन, र त्यहाँ येशूको मध्यस्थताबाट तिनीहरू लाभान्वित हुन सक्दैनन्। निरर्थक बलिदानहरू चढाउने यहूदीहरूझैं, तिनीहरूले पनि येशूले छोडिसक्नुभएको कक्षतर्फ आफ्ना निरर्थक प्रार्थनाहरू चढाउँछन्; अनि यस छलबाट प्रसन्न भएको शैतानले धार्मिक स्वरूप धारण गर्छ, र यी नाममात्रका ख्रीष्टियनहरूको मनलाई आफूतिर डोर्‍याउँछ, आफ्नो शक्ति, आफ्ना चिन्हहरू र झूटा आश्चर्यकर्महरूद्वारा काम गर्दै, तिनीहरूलाई आफ्नो पासोमा दृढतापूर्वक बाँधिराख्छ।” Early Writings, 259–261.

जसले “यूहन्नाको साक्षीलाई अस्वीकार गरे तिनीहरूले येशूका शिक्षाहरूबाट कुनै लाभ पाएनन्,” र जसले “पहिलो सन्देशलाई अस्वीकार गरे तिनीहरूले दोस्रोबाट लाभ पाउन सकेनन्; न त तिनीहरूले मध्यरात्रिको पुकारबाट नै लाभ पाए।” यूहन्नाको सेवकाइ ख्रीष्टको बप्तिस्माभन्दा अघि आयो, र त्यसको केही समयपछि उहाँले आफ्नो सेवकाइको आरम्भमा मन्दिर शुद्ध पार्नुभयो। मिलरको सेवकाइले ख्रीष्टले २२ अक्टोबर, १८४४ मा अचानक आउँदा लेवीका सन्तानहरूलाई शुद्ध पार्नका लागि तयारी गर्‍यो। यी दुई साक्षीहरूमध्ये कुनै एकको सन्दर्भमा पनि, मार्ग तयार गर्ने सन्देशवाहकको अस्वीकार मृत्युका तुल्य हुन्छ।

ख्रीष्टले करारका दूतको रूपमा आफ्नो कार्यमा सम्पन्न गर्नुभएको शुद्धीकरण र पवित्रीकरणको उद्देश्य संसारमा मुक्तिको सन्देश बोक्ने कार्य पूरा गर्न एक जनसमूह खडा गर्नु थियो। यो कार्य त्यस्तो समयावधिको प्रतिनिधित्व गर्ने अवधिभन्दा अगावै सम्पन्न हुन्छ, जब कार्यकारी न्याय प्रारम्भ हुन्छ। चेलाहरूको इतिहासमा यरूशलेमको विनाशले कार्यकारी न्यायको प्रतिनिधित्व गर्दछ, र एडभेन्टवादले त्यो कार्य पूरा गर्ने आफ्नो जिम्मेवारीबाट विमुख भयो, तर प्रभुले तिनीहरूलाई एकसाथ भेला पार्न प्रयास गर्नुभएको थियो। उहाँले आफ्ना जनहरूलाई 1850 chart प्रकाशित गर्न अगुवाइ गर्नुभयो, जो तिनीहरूले संसारमा लैजान सक्ने सन्देशको चित्रात्मक प्रस्तुति थियो।

“यो परमेश्वरको इच्छा थिएन कि इस्राएल उजाडस्थानमा चालीस वर्षसम्म भौँतारिहोस्; उहाँले तिनीहरूलाई सिधै कनान देशमा डोर्‍याई त्यहाँ एक पवित्र, सुखी प्रजाको रूपमा स्थापित गर्न चाहनुहुन्थ्यो। तर ‘अविश्वासको कारण तिनीहरू भित्र पस्न सकेनन्।’ हिब्रू ३:११। तिनीहरूको पिठ्युँ फर्काइ र धर्मत्यागका कारण तिनीहरू मरुभूमिमै नष्ट भए, र प्रतिज्ञाको देशमा प्रवेश गर्न अरूहरू खडा गरिए। यही प्रकारले, ख्रीष्टको आगमन यति लामो समयसम्म विलम्ब हुनु र उहाँका जनहरू पाप र शोकले भरिएको यस संसारमा यति धेरै वर्ष रहिरहनु परमेश्वरको इच्छा थिएन। तर अविश्वासले तिनीहरूलाई परमेश्वरबाट अलग गर्‍यो। उहाँले तिनीहरूलाई सुम्पनुभएको काम गर्न तिनीहरूले इन्कार गरेकाले, सन्देशको घोषणा गर्न अरूहरू खडा गरिए। संसारमाथि कृपा देखाउँदै, येशू आफ्नो आगमन विलम्ब गर्नुहुन्छ, ताकि पापीहरूले चेतावनी सुन्ने अवसर पाऊन् र परमेश्वरको

क्रोध खन्याइने अघि उहाँमा शरण पाऊन्।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, ४५८।

यदि एडभेन्टवादले केवल आफ्नो विश्वासलाई दृढतापूर्वक पक्डिराखेको भए, “तिनीहरूको कार्य सम्पन्न भइसकेको हुनेथियो।”

“यदि सन् १८४४ को भएको महान् निराशापछि एडभेन्टिस्टहरूले आफ्नो विश्वास दृढतापूर्वक समातेका भए र परमेश्वरको उद्घाटित प्रबन्धअनुसार एकतामा अघि बढेका भए, तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश ग्रहण गरी पवित्र आत्माको शक्तिमा त्यसलाई संसारभरि घोषणा गरेका भए, तिनीहरूले परमेश्वरको मुक्ति देखेथे, प्रभुले तिनीहरूका प्रयासहरूसँग सामर्थ्यपूर्वक कार्य गर्नुभएको हुनेथियो, काम पूरा भएको हुनेथियो, र ख्रीष्टले आफ्ना जनहरूलाई तिनीहरूको प्रतिफल दिन ग्रहण गर्न यसअघि नै आउनुभएको हुनेथियो। तर निराशापछि आएको शङ्का र अनिश्चितताको अवधिमा, धेरै एडभेन्ट विश्वासीहरूले आफ्नो विश्वास त्यागे.... यसरी कार्य अवरुद्ध भयो, र संसार अन्धकारमा छोडियो। यदि सम्पूर्ण एडभेन्टिस्ट समुदाय परमेश्वरका आज्ञाहरू र येशूको विश्वासमा एकताबद्ध भएको भए, हाम्रो इतिहास कति व्यापक रूपले भिन्न हुनेथियो!” Evangelism, ६९५.

१८४४ को वसन्त ऋतुतर्फ, करारका सन्देशवाहकले मिलेराइटहरूको आन्दोलनलाई शुद्ध पार्नुभयो, र त्यसपछि शरद ऋतुमा तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश ल्याउनुभयो। मिलेर, उनको सन्देश, र उनले प्रतिनिधित्व गरेको आन्दोलनले दस कन्याहरूको दृष्टान्त पूरा गरिसकेको थियो। एक्सेटर, NH को शिविर-सभामा मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश आइपुग्यो, र केवल दुई छोटो महिनाभित्र कुन कन्याहरूसँग तेल थियो भन्ने कुरा प्रदर्शित भयो। ती दुई वर्ग प्रकट भए, र तेस्रो स्वर्गदूत आफ्नो हातमा खानुपर्ने सन्देश लिएर आइपुगे, तर बुद्धिमान् कन्याहरूले “शङ्का र अनिश्चितताको अवधि” मा “आफ्नो विश्वास त्यागे।”

“शङ्का र अनिश्चितताको अवधि” उहाँको मृत्युको समयमा चेलाहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो, तर तेस्रो दिनमा उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई आफ्नो पुनरुत्थानको सन्देश खोल्न थाल्नुभयो, र तिनीहरूले “आफ्नो विश्वास त्यागेनन्।” पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूको आन्दोलनका बुद्धिमान् कुँवारीहरूका लागि शङ्का र अनिश्चितताको अवधि करिब तीन वर्षसम्म जारी रह्यो, त्यसपछि प्रभुले सिस्टर ह्याइटलाई प्रकट गर्नुभयो कि उहाँले आफ्ना जनहरूको बाँकी अवशेषलाई फेरि एकत्रित गर्न आफ्नो हात फैलाउनुभएको थियो। उहाँले आफ्ना जनहरूलाई आफ्नो प्रकाशनकार्य आरम्भ गर्न र हबक्कूकको दोस्रो पाटी तयार गर्न अगुवाइ गर्नुभयो, तर “धेरै आगमनवादी विश्वासीहरूले आफ्नो विश्वास त्यागे.... यसरी काममा बाधा पुग्यो, र संसार अन्धकारमा छोडियो।”

१८४९ मा, पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशका चुनिएका सन्देशवाहक विलियम मिलरलाई विश्राममा राखियो। यदि १८४४ को अक्टोबर २२ का बुद्धिमान् कन्याहरूले “आफ्नो विश्वास दृढतापूर्वक थामिराखेका र परमेश्वरको उद्घाटित प्रबन्धमा एकतापूर्वक अघि बढेका” भए, भने प्रभुले एलियाको आत्मा र शक्तिमा अर्को एक सन्देशवाहक उठाउनुहुनेथियो। तर त्यसको सट्टा “ख्रीष्टको आगमन” “ढिलाइ” भयो, र “उहाँका जनहरू” प्राचीन इस्राएलझैं “त्यसरी नै” “पाप र शोकको यस संसारमा” “धेरै वर्षसम्म” “रहिरहने” थिए।

१८६३ को विद्रोहको एक सय छब्बीस वर्षपछि, प्रभुले तेस्रो स्वर्गदूतका चुनिएका सन्देशवाहकलाई उठाउनुभयो। उनको कार्य दुवै थियो—अनुसन्धानात्मक न्यायको समापन दृश्यहरूका समयमा करारका सन्देशवाहकले आफ्नो मन्दिरमा अकस्मात् आउनुहोस् भनी उहाँको मार्ग तयार पार्नु, र एक लाख चवालीस हजारसँग करारात्मक सम्बन्धमा प्रवेश गर्नु; साथै, कार्यकारी न्यायको अवधिमा, जो चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाद्वारा आरम्भ हुन्छ, आहाब, येजेबेल, र उसका अगमवक्ताहरूको त्रैध सङ्कलाई सामना गर्ने सन्देश प्रस्तुत गर्नु पनि।

मार्ग तयार गर्ने तेस्रो दूतले अनुसन्धानात्मक न्यायको समापन दृश्यहरूका दौरान एउटा कार्य, एउटा सन्देश, एउटा दूत, र एउटा आन्दोलनको प्रतिनिधित्व गर्दछ। तेस्रो एलियाले कार्यान्वयनात्मक न्यायको समापन दृश्यहरूका दौरान एउटा कार्य, एउटा सन्देश, एउटा दूत, र एउटा आन्दोलनको प्रतिनिधित्व गर्दछ। मार्ग तयार गर्ने दूतको सन्देश, र एलियाको सन्देश, प्रकाशको पुस्तक अध्याय आठदेखि एघारसम्मका तीन शोकहरूमध्ये तेस्रोको सन्देश हो।

मार्ग तयार गर्ने सन्देशवाहकद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको इतिहासमा, तेस्रो विपत्तिको सन्देशले त्यस तुरहीलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ जसले लाओडिसियाली एडभेन्टवादलाई यसरी आह्वान गर्दछ: “buy of me gold tried in the fire, that thou mayest be rich; and white raiment, that thou mayest be clothed, and that the shame of thy nakedness do not appear; and anoint thine eyes with eyesalve, that thou mayest see.” यो परमेश्वरको प्रेमको सन्देश हो, जसले परमेश्वरका जनहरूलाई तिनीहरूका अपराधहरू देखाउँछ, किनकि “As many as” उहाँ प्रेम गर्नुहुन्छ, उहाँले तिनीहरूलाई “rebukes and chastens.” यो ख्रीष्टको धार्मिकताको सन्देश हो, जसले मानिसहरूलाई उहाँको चरित्र स्वीकार गर्न आह्वान गर्दछ, जुन त्यस समयावधिमा प्रकट हुन्छ जब करारका सन्देशवाहकले आत्माको मन्दिर शुद्ध गर्ने कार्य सम्पन्न गरिरहनुभएको हुन्छ; त्यसकारण उहाँले आफूले प्रेम गर्नुहुनेहरूलाई उहाँकै चरित्र प्रकट गर्न र “zealous therefore, and repent,” हुन आह्वान गर्नुहुन्छ, किनकि उहाँ त्यस व्यवस्थागत “door” “at the” हुनुहुन्छ, जसले अनुग्रह-अवधिको समाप्तिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जहाँ उहाँले लाओडिसियाली एडभेन्टवादलाई आफ्नो “mouth” “out of” “will spue” गर्नुहुनेछ। त्यो व्यवस्थागत “door” त्यही ढोका हो जसलाई उहाँले “openeth, and no man shutteth; and shutteth, and no man openeth.”

“पङ्क्ति-माथि-पङ्क्ति” को प्रयोगद्वारा समाधान गरिने एक प्रकारको देखिने विरोधाभास त्यहाँ छ, तर धेरैले त्यो देखिने विरोधाभासलाई चित्र पनि सक्दैनन्। जब यसलाई समाधान गरिन्छ, तब यसले छिट्टै आउने आइतवारको व्यवस्थामा हुने अनुसन्धानात्मक न्यायबाट कार्यान्वयनात्मक न्यायतर्फको संक्रमणलाई अझ स्पष्ट बनाउँछ। यो यसलाई स्वीकार गर्दा समाधान हुन्छ कि पेन्तिकोसले संयुक्त राज्य अमेरिकामा छिट्टै आउने आइतवारको व्यवस्थाको प्रतीकात्मक पूर्वछाया दिन्छ। अनुसन्धानात्मक न्यायमा प्रतीकका रूपमा मार्ग तयार गर्ने तेस्रो सन्देशवाहकबारे, कार्यान्वयनात्मक न्यायको प्रतीक हुने तेस्रो एलियाहको विपरीतमा, हाम्रो विचारलाई अन्तिम रूप दिनका लागि, हामी यस देखिने विरोधाभासलाई सम्बोधन गर्नेछौं।

हामी यस अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको उद्घोषणामा एकताबद्ध हुने स्वर्गदूतले आफ्नो महिमाद्वारा सारा पृथ्वीलाई प्रकाशित पार्नुपर्नेछ। यहाँ विश्वव्यापी परिमाण र असामान्य शक्तियुक्त कार्यको भविष्यवाणी गरिएको छ। 1840-44 को आगमन आन्दोलन परमेश्वरको शक्तिको एक महिमामय प्रकटीकरण थियो; पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश संसारका प्रत्येक मिसनरी केन्द्रमा पुऱ्याइयो, र केही देशहरूमा सोही शताब्दीको सुधार-आन्दोलनदेखि यता कुनै पनि देशमा देखिएको भन्दा पनि महान् धार्मिक जागृति देखा पर्‍यो; तर यी सबैलाई तेस्रो स्वर्गदूतको अन्तिम चेतावनीअन्तर्गत हुने शक्तिशाली आन्दोलनले नाच्नेछ।”

“यो कार्य पेन्टेकोस्टको दिनको जस्तै हुनेछ। जसरी सुसमाचारको आरम्भमा पवित्र आत्माको खन्याइमा ‘पहिलो वर्षा’ बहुमूल्य बीउ उम्रन लगाउनका लागि दिइयो, त्यसरी नै अन्त्यमा ‘पछिल्लो वर्षा’ बाली पाकाउनका लागि दिइनेछ। ‘तब हामी जान्नेछौं, यदि हामी परमप्रभुलाई जान्न निरन्तर लागिरहौं भने: उहाँको प्रकट हुनु बिहानझैं निश्चित छ; अनि उहाँ वर्षाझैं, पृथ्वीमाथि पर्ने पछिल्लो र पहिलो वर्षाझैं, हामीकहाँ आउनुहुनेछ।’ होशे ६:३। ‘यसकारण, हे सियोनका सन्तानहरू, आनन्दित होओ, र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरमा रमाओ: किनकि उहाँले तिमीहरूलाई उचित मात्रामा पहिलो वर्षा दिनुभएको छ, र उहाँले तिमीहरूका लागि वर्षा, अर्थात् पहिलो वर्षा र पछिल्लो वर्षा, झारिदिनुहुनेछ।’ योएल २:२३। ‘अन्तिम दिनहरूमा, परमेश्वर भन्नुहुन्छ, म मेरो आत्मा सबै शरीरमाथि खन्याउनेछु।’ ‘अनि यस्तो हुनेछ, कि जसले परमप्रभुको नाउँ पुकार्नेछ, त्यो उद्धार पाउनेछ।’ प्रेरितहरूका काम २:१७, २१।”

“सुसमाचारको महान् कार्य यसको आरम्भमा प्रकट भएको परमेश्वरको शक्तिभन्दा कम प्रगटीकरणका साथ समाप्त हुने होइन। सुसमाचारको आरम्भमा अगिल्लो वर्षाको उण्ड्याइमा पूरा भएका भविष्यवाणीहरू यसको समापनमा पछिल्लो वर्षामा पुनः पूरा हुनेछन्। यहाँ ‘शीतलताका समयहरू’ छन्, जसतर्फ प्रेरित पत्रसले यसो भन्दै अगि हेरेका थिए: ‘यसकारण तिमीहरू मन फिराओ, र परिवर्तित होओ, ताकि तिमीहरूका पापहरू

मेटाइऊन्, जब प्रभुको उपस्थितिबाट शीतलताका समयहरू आउनेछन्; अनि उहाँले येशूलाई पठाउनुहुनेछ।' प्रेरितहरू 3:19, 20।" The Great Controversy, 611.